

§ 5.

Denne Lov gør ingen Indskrænkning i de ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Rettigheder til Fiskeri, der maatte tilkomme nogen ifølge særlig Adkomst.

§ 6.

Tidspunktet for nærværende Lovs Ikrafttræden fastsættes ved kongelig Anordning.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Da Ferskvandsfiskeriet i de sønderjydske Landsdele drives under ganske tilsvarende Forhold som i det øvrige Kongerige, er det ubetænkeligt at indføre den danske Ferskvandsfiskerilovgivning umiddelbart efter Genforeningen. Dette anbefaler sig ogsaa af den Grund, at der derved opnaas den fornødne Overensstemmelse med Saltvandsfiskerilovgivningen, der i et samtidig hermed udarbejdet Lovforslag foreslaas indført straks, ligesom det maa anses heldigt, at den nugældende preussiske Fiskerilov af 11. Maj 1916 snarest mulig sættes ud af Kraft i de nævnte Landsdele.

Til § 2.

Ifølge den hittil gældende Ret tilkommer Fiskeriet i Almindelighed Ejeren af det paagældende Fiskevand. I Almindelighed er det vel Ejeren af den tilstødende Grundejendom, men herfra gælder dog nogle Undtagelser, navnlig i Marskegnene. I en samtidig hermed udarbejdet Lov om Indførelse af dansk Vandløbslovgivning i de sønderjydske Landsdele er de hidtidige Regler om Ejendomsretten til Vandløb opretholdt, og man har derfor fundet det rigtigst ogsaa for Fiskeriets Vedkommende at blive staaende ved den hidtidige Regel, idet en Fravigelse let kan føre til uheldige Resultater. Dette Standpunkt stemmer ogsaa med Principet i den danske Ferskvandsfiskerilovs § 1, som opretholder de ældre Regler, hvor en anden end Bredejeren har Ejendomsret til Fiskevandet.

Bestemmelserne i nærværende Paragrafs 2det Stykke og 3die Stykke er kun Følger af Bestemmelsen i Paragraffens 1ste Stykke.

Til § 3.

Den preussiske Fiskerilovs Bestemmelser om Spærre- og Fangstindretninger er gennemgaaende strengere end de tilsvarende Regler i Ferskvandsfiskerilovens §§ 3—6. Det er derfor en Fordel for Ejerne, at de danske Regler finder Anvendelse ogsaa paa de ved Lovens Ikrafttræden allerede tilstedeværende Indretninger af den paagældende Art, men da der kan tænkes Tilfælde, hvor Anvendelsen af de danske Regler vilde nødvendiggøre en Forandring af Indretningen, foreslaas det, at Ejeren altid skal have Ret til at bibeholde Indretningen i den Skikkelse, i hvilken den lovlige bestaar ifølge den hidtidige Ret.

Til § 5.

Medens det allerede følger af Bestemmelsen i § 1, 1ste Stykke, at Forslaget ikke ophæver de særlige Rettigheder til Fiskeri, som maatte tilkomme en anden end Fiskevandets Ejer, er Hensigten med nærværende Bestemmelse at opretholde andre velerhvervede Rettigheder, saasom Forpagtningskontrakter vedrørende Fiskeriet, der er afsluttede forinden Lovens Ikrafttræden. For saa vidt der i de sønderjydske Landsdele findes Fiskerisammenslutninger («Fischereigenossenschaften») el. lign., der er oprettede i Henhold til den hidtidige Lovgivning, bliver det kontraktmæssige Forhold mellem Deltagerne bestaaende, hvorimod offentligretlige Beføjelser, som maatte tilkomme saadanne Sammenslutninger, falder bort.